

वृक्षानं वृक्षलोकावयोदरम् । शरणापन्नहत्यादिनाभिं
गर्वकथाकटिम् । गुरुनिन्दासकथिभागं कन्याविक्रय-
जेफसम् । विशावपाक्यकथनपापं पितृवधाङ्गिकम् ।
उपपातकरोनाभं भङ्गाकावं भवह्वरम् । जन्मार्थं
पिङ्गनेत्रं स्त्रानयात्यन्तदुःखदम् ।

पापयज्जन् ३० वास्तुमण्डलस्ये पुण्यगणभेदे ६००० ५१००
पापमुक्तं लि० पापान् मुक्तः ५००० परित्यक्तपापे । पापमो-
चनहेतवश्च ननुना दर्शिता यथा

“स्त्रापनेनाहुतापेन तपसाध्ययनेन च । पापजन्तु
च्यते पापात् तथा दानेन चापदि” । अन्ये च तस्य हेतवो
वराहपु० दर्शिता यथा “यः समः सर्वभूतेषु जितात्मा
शान्तमानसः । स पापेभ्यो विमुच्येत ज्ञानवान् स
च वेदवित् । गुणागुणपरिज्ञाता ह्यक्षयस्य जयस्य च ।
ध्याने चैवं ह्यसंमूढः स पापेभ्यः प्रमुच्यते । स्मरेहे
परदेहे च सुखदुःखेन नित्यशः । विचारज्ञो भवेद्यस्तु
स मुच्येतैनसो भ्रुवम् । अहिंसः सर्वभूतेषु तृणा-
क्रोधविवर्जितः । जतन्यासः सदा यस्य स पापेभ्यः
प्रमुच्यते । प्राच्यायामैव निर्दोहं कंहः, सन्धारचारतः ।
अवस्थितमना यस्तु स पापेभ्यः प्रमुच्यते । निराशीः स-
र्वतस्तिष्ठेदिदार्थेषु न कोवुपः । प्रवितात्मा त्यजेत् प्राणान्
सर्वपापात् प्रमुच्यते । अहंघानोजितक्रोधः परद्रव्य
विवर्जितः । अनसृग्श्च यो मर्त्यः स पापेभ्यः प्रमुच्यते ।
गुरुगुरुष्वया युक्तो ह्यहिंशानिरतश्च यः । कुड्रोऽपि कुड-
बीकोऽपि स पापेभ्यः प्रमुच्यते । प्रशस्तानि सदा कुर्व्यादु
अप्रशस्तानि वर्जयेत् । योऽभिगच्छति मीथीान विगुह-
नानलराजना । पापादुपरतो नित्यं स पापेभ्यः प्रमुच्यते ।
उत्थाय ब्राह्मणं गच्छेत्सरो भक्त्या समन्वितः । अभिगम्य
प्रक्षलेन स पापेभ्यः प्रमुच्यते” । अन्येऽपि तस्य हेतवः
यः स्वान्तरेषु दृश्याः ।

पापयोनि स्त्री पापा गच्छां योनिः । श्रित्यर्गयोग्यादौ ।
पापकृत्ता योनिः । शपापहेतुके जन्मभेदे तद्धेदे कार-
णभेदो वाच्यः उक्तो यथा

“महापातकजान् घोराश्रकान् प्राप्य गर्हितान् । कर्म-
क्षयात् प्रजायन्ते महापातकिनस्त्रिह । स्तनाशूकरो-
दृष्यां ब्रह्महा योनिश्चकति । शरपुङ्खवेष्यानां सु-
रापो नात्य संशयः । क्षमिकीटपतङ्गत्वं स्वर्णहारी स-
मात्रुयात् । तस्य गुणवतात्वच क्रमयो गुरुतल्लगः” ।
‘तेषु चैवपायी स्यात् पूतिशक्तस्य स्त्रियः । परस्य

योनितां कृत्वा ब्रह्मक्षमपहृत्स्व च । शरखे निर्जने घोरे
भवति ब्रह्मराजसः । हीनजातो प्रजायते पररत्नाप-
हारकः । पत्न्याकं शिखी कृत्वा गन्धान्धुच्छुन्दरिः
शुभान् । भूषिको धान्यहारी स्याद् यानसृष्टं फलं
कपिः । जलं ज्वरः पयः काको गृहहारी क्षुपक्ष-
रम् । मधु, दंश फलं मृगो, गां गोधाऽग्निं वक्त्रक्षया ।
शिली वस्त्रं वा रघन्तु घोरी लघणहारकः । प्रदर्शना-
यमेतत्तु मयोक्तं ज्ञेयकर्मणि । इव्यवकारा हि यथा
तथैव प्राणिजातयः । यथा कर्मफलं प्राप्य तिर्यक्त्वा आ-
लम्ब्ययात् । जायन्ते लघणभ्रष्टा दरिद्राः पुत्रवा-
धनाः” । गौतमोऽपि कश्चिद्विशेषमाह “विद्याविक्रयी
पुरुषश्चण्डः वेदविक्रयी दीपी, बहुयाजको लघुलघवः,
अयाज्ययाजको वराहः, अनिमन्त्रितभोजी वावश्च,
मितैकभोजी वानरः, यतस्ततोऽजन्तु नाजौरः, कण्व-
नदहनात् खद्योतः, दारकाधायी सुखविगम्भः, पशु-
भित्तमोजी क्षमिः, अदत्तादायी बकोवर्ही, मत्स्यो भ्र-
मरः, अम्युल्यादी मण्डलकुली, गूडाचार्यः स्वपाकः,
गोहतां सर्पः, स्त्रेहापहारी क्षयी, अन्नापहार्यजीर्णो,
शानापहारी मूर्खः, चण्डाकीपुष्कलीगमनेऽजगरः,
प्रमलितगमने मरुपिशाचः, गूडागमने दीर्घकौटः,
स्वर्णभिंगामी दरिद्रः, लघुहारी मत्स्यः, खीरहारी
बकाका । वार्धुसिकोऽङ्गुलीनः, अविक्रयविक्रयी
मृगः, राजकविजीगामी मण्डकः, राजाक्रोशको
गर्दभः, योगामी मण्डूकः, अनध्यायाध्ययने श्लेष्मणः
परद्रव्यापहारी परमेष्ठिनः, मत्स्यवधे गर्भवाधी, इत्ये-
तेऽमर्दममना इति । स्त्रियोऽप्येतेषु निमित्तेषु पूर्वोक्तास्त्रेव
जातिषु स्त्रीत्वमनुभवन्ति” । विष्णु स० ४९ च० अन्येऽपि
पापभेदजनयोनिभेदा दर्शिताः । बड० १ शतद्वये लि० ।
पापरोग पु० पापविशेषकते रोगभेदे स च विष्णु स० उक्तो
यथा “मरकातुभूतदुःखानां तिर्यक्लक्ष्मीषां ननु
ग्रेषु लक्षणानि भवन्ति । कुष्ठप्रतिपातकी । ब्रह्महा
यक्ष्मी । सुरापः श्वावदनकः । सुवर्णहारी कुनखः ।
गुरुतल्लगो दुश्कर्मा । पूतिनासः पिशुनः । पूतिशक्तः स्त्र-
ियकः, धान्यघोरोऽङ्गुलीनः । मित्रघोरोऽतिरिक्ताङ्गः ।
अन्नापहारकस्त्वानयावी । वागपहारको मूकः । वस्त्रा-
पहारकः शिली । अन्नापहारकः पशुः । देवब्राह्मण-
क्रोधकोमूकः । कोबजिह्वो गरदः । चण्डनोऽग्निदः ।
गुरुप्रतिकूलोऽपहारी । गोहन्त्यस्यः । दीपापहारकश्च